

Nr 174.

Av herr **Pers**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående disposition av vissa till Strömsholms hingstdepå anslagna fastigheter.

Genom nådig proposition, nr 260, har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgiva försäljning av vissa till Strömsholms hingstdepå anslagna kronoegendomar, och att rörande andras disposition dessa skulle tillföras statens domäners fond. Bland de förra, nämligen de till försäljning föreslagna, finnes lägenheten Rytterns äng, som Kungl. Maj:t föreslagit, att den skulle styckas och försäljas i flere lotter. Emellertid har lägenheten ett avskilt läge och är i saknad av skog till byggnadsvirke, vartill kommer att det är föga sannolikhet för, att jordlotter utan åbyggnader och skog där i trakten skulle locka köpare. Då arrendatorn av lägenheten är en strävsam och aktningvärd man, som under en längre följd av år brukat lägenheten och äger de flesta av dess åbyggnader, anser jag det lämpligast, att lägenheten utan att styckas hemjudies till nuvarande arrendatorn till inköp efter värdering.

Beträffande dispositionen av det så kallade Köpingskomplexet har det varit ifrågasatt att till Köpings stad försälja hela den del av det samma, som ligger norr om Hedströmmen och som omfattar en areal av 689 hektar 25.4 ar. Statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet har i likhet med domänstyrelsen ansett, att en sådan försäljning ej skulle vara tillräddig, utan hemställt om närmare utredning av områdets disposition. I varje fall anser statsrådet en så stor markförsäljning till staden icke lämplig.

Om man tager närmare kännedom om förhållandena på ifrågasvarande område torde man emellertid komma till en annan uppfattning. Området är synnerligen flackt beläget. En betydande del därav är sankmark och största delen av området lider vid högvatten av översvämningar från Hedströmmen på den ena sidan och Köpingsån på den andra, på den tredje möter Mälaren. Området bildar en enhet som det

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 3 saml. 100 häft. (Nr 174.)

möter vissa svårigheter att utnyttja på ett lämpligt sätt, vilka svårigheter skulle ökas i betänklig grad om två principaler, staten och staden Köping, skulle dela detsamma. Avdikning, vägar, fördelning av ängen på åkerområdena skulle försvåras på ett betänkligt sätt. Från statens sida bör det därför anses vara välkommet om Köpings stad ville köpa det hela. Det torde också vara känslan av de svårigheter, som skulle möta vid en uppdelning mellan de två huvudintressenterna, som föranlett staden att inleda underhandling om inköp av det hela.

Som bekant ha städerna under den senare tiden börjat inköpa ägoområdena i sin närhet för att kunna ordna förutsättningarna för sin utveckling på ett lämpligt sätt ifråga om bostadsmark och dylikt. Här tillkomma hamn- och bangårdsanordningar m. m. För Köping är detta så mycket angelägnare, som norra stranden av Köpingsån ligger inom Munktorps socken. När man tar i betraktande, att en stor del av det till försäljning ifrågasatta området är en sankmark, som ej på länge kan få annan nyttig användning än som naturlig äng, så är områdets storlek ingalunda av den omfattning att denna omständighet i och för sig kan sägas motivera ett avstyrkande. Därtill kommer att stadskommunen givetvis har lättare att anordna området på ett ur alla synpunkter tillfredsställande sätt, än det står i statens hand att kunna göra. En försäljning till Köpings stad av området mellan Köpingsån och Hedströmmen torde därför vara förmånlig ur olika synpunkter.

På grund av vad jag sålunda anfört tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta

1:o) att lägenheten Rytterns äng må försäljas ostyckad och hembjudas nuvarande arrendatorn att lösas efter värdering.

2:o) att den del av det så kallade Köpingskomplexet, som ligger norr om Hedströmmen må i sin helhet försäljas till Köpings stad, så vida för staten antaglig överenskommelse kan träffas.

Stockholm den 6 maj 1913.

And. Pers.